แบบเสนอขออนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ (ฉบับเต็ม)

หลักสูตร.....ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.....

สาขาวิชา.....สิ่งแวดล้อมศึกษา.....

ระดับปริญญาโท ☐ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ

ระดับปริญญาเอก ☑ วิทยานิพนธ์ ☑ แบบ 1.1 ☐ แบบ 2.1

เข้าศึกษา ภาคการศึกษาที่...2../..2561... **พ้นสภาพ ภาคการศึกษาที่**...2../....2564....

สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่.....การพัฒนาท้องถิ่น.....

กลยุทธ์ที่... 3.....พัฒนาสิ่งแวดล้อม.....

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
นางสาวจิตตรี พละกุล 61B74740102	**ชื่อเรื่องภาษาไทย** รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรมและกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี	**1. กรรมการที่ปรึกษา** ชื่อ อ.ดร.อนัญญา โพธิประดิษฐ์ ประธาน ชื่อ ผศ.ดร.นิติกร อ่อนโยน กรรมการ ชื่อ รศ.ดร.อรสา จรูญธรรม กรรมการ
	ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ Conservation Models of Cultural Environment and Mon community way of life surrounding Cultural Heritage site and the Process of Learning Management for Children at Sam Khok District, Pathum Thani Province	**2. นักศึกษาลงชื่อ** ..... (นางสาวจิตตรี พละกุล) 31 / มี.ค. / 64
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ในปัจจุบันมีปัญหาสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นในหลายระดับ อันส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ มนุษย์ และวัฒนธรรม ทำให้นานาชาติมีการประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมในหลายครั้ง ความรุนแรงของปัญหามีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ปทุมธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สืบเนื่องจากปทุมธานีเป็นหัวเมืองเอกทางเศรษฐกิจ เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานคร เป็นฐานอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งจ้างงานหลักของประเทศ อีกทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีของภูมิภาค (พินิจ บุญเลิศ, 2562) ส่งผลให้จังหวัดปทุมธานี มีผู้คนจากทั่วสารทิศอพยพเข้ามาพำนักและประกอบอาชีพมากมาย ส่งผลให้สภาพสังคมมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จนมีความเป็นพหุวัฒนธรรม (multi-culture) ผสมกับความทันสมัย (modernization) ของเมืองในยุคปัจจุบัน ที่ทำให้ผู้คนเปลี่ยนวิถีชีวิตจากสังคมชนบทกลายเป็นสังคมเมือง และหันเข้าสู่ยุคสารสนเทศการสื่อสารไร้สาย และมีวิถีชีวิตแบบเร่งรีบ เพื่อการดำรงชีวิต ทำให้เกิด	**3. ประธานที่ปรึกษาลงชื่อ** ..... (อ.ดร.อนัญญา โพธิประดิษฐ์) ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๔
		4. ประธานหลักสูตรลงชื่อ ..... (ผศ.ดร.สุวารีย์ ศรีปูณะ) 1 / ก.พ. / 64

๓๑ มี.ค. ๒๕๖๔

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่...../...../.....

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	การกร่อนกลืนวิถีชีวิตเดิมอันเป็นรากเหง้าของจังหวัด ซึ่งหนึ่งในพื้นที่สำคัญคือ พื้นที่อำเภอสามโคก ซึ่งมีวิถีชุมชนเดิมเป็นชุมชนมอญ ที่มีศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ บ้านเรือน อาหาร เครื่องต่างกาย รวมไปถึงแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม แบบมอญ ซึ่งปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ค่อยๆลดบทบาทไป ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐพยายามฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวไทยมอญให้กลับมาอีกครั้ง เพื่อรักษาไว้ซึ่งแบบอย่างอันดีงามของท้องถิ่น แต่จากการลงพื้นที่ศึกษาในเบื้องต้น พบปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบ ทั้งทางด้านโครงสร้าง ด้านมลทัศน์ การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบ ตลอดจนด้านการจัดการขยะมูลฝอย ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้พื้นที่อันทรงคุณค่าเกิดความทรุดโทรมลงอย่างต่อเนื่องร่วมกับปัญหาความเสื่อมอันเกิดจากอายุของตัวโบราณสถานเอง (อนัญญา โพธิ์ประดิษฐ์ และ โรจน์ คุณอเนก, 2562) อีกทั้งในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่ผ่านมาให้ความสำคัญและมุ่งเน้นเฉพาะโบราณสถาน แต่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนโดยรอบยังไม่ถูกให้ความสำคัญเท่าที่ควร เพื่อการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมให้ทรงคุณค่า จึงจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน โดยเฉพาะเด็กที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (นิติกร อ่อนโยน, 2561) กล่าวถึง วัยเด็กที่มีอายุระหว่างในช่วง 6-12 ปี ซึ่งช่วงวัยที่เหมาะสมที่จะเรียนรู้ว่าพฤติกรรมใด ถูกหรือผิด ดี หรือชั่ว เพราะเป็นช่วงวัยที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมอย่างมีเหตุผลได้ จึงเป็นวัยที่สามารถปลูกฝังองค์ความรู้และเจตคติต่อสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อเติบโตขึ้นเป็น “พลเมืองเพื่อสิ่งแวดล้อม” (Environmental Citizen) เป็นกำลังสำคัญในการป้องกัน ดูแล และรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ต่อไปได้ในอนาคต และจากการทบทวนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) พบว่า ยังไม่การบรรจุเนื้อหาสาระการอนุรักษ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในกลุ่มสาระเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ปลูกฝังเด็กเกิดความรัก ความหวงแหน การสร้างเจตติที่ดีและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อิงสถานที่ (Place based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สภาพแวดล้อมชุมชนและวัฒนธรรมในท้องถิ่น มาเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงตนเองให้เข้ากับชุมชนและสิ่งแวดล้อม เน้นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงมือ	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	ปฏิบัติแก้ไขปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างเจตคติที่ดี มีความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาร่วมกับชุมชน จนเกิดความผูกพันกับชุมชนท้องถิ่นนำไปสู่การสร้างพฤติกรรมการอนุรักษ์เพื่อสร้างความยั่งยืนต่อไป	
	คำถามการวิจัย รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ควรมีรูปแบบอย่างไรที่ เหมาะสมกับเด็กในชุมชน เพื่อพัฒนาความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์	
	วัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อจัดทำฐานข้อมูล และศึกษาคุณภาพแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี	
	สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) 1. ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบและกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบและกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบและกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเชิงบวกมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๔

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	กรอบแนวคิดในการวิจัย 1. แนวคิดระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 2. แนวคิดสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 3. แนวคิดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4. แนวคิดสิ่งแวดล้อมศึกษา 5. แนวคิดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 6.แนวคิดการเรียนรู้อิงสถานที่ (Place based Learning) กรอบแนวคิดตามเอกสารแนบ	
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย (นิยามเชิงปฏิบัติการ) 1. คุณภาพแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี หมายถึง ระดับมาตรฐานของแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ ที่ประเมินมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่พัฒนาขึ้น 2. รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี หมายถึง แบบแผนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการประเมินคุณภาพรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีคะแนนระดับคุณภาพดีขึ้นไป และตรวจสอบจากการทดลองใช้ โดยมีผลการเรียนรู้ด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมสูงขึ้น จึงถือว่ารูปแบบมีคุณภาพสามารถนำไปใช้จริงได้ 3. ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ หมายถึง สาระ ข้อมูล แนวคิด หลักการเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็ก ซึ่งมีการวัดความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญจากเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 4. เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ ว่ามีคุณค่าเพียงใด รับรู้และเห็นด้วยกับประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญมากน้อยในระดับใด ซึ่งมีการวัดเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ จากเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า 5 ระดับ	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๔

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	5. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ หมายถึง การกระทำที่คำนึงถึงผลที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญทั้งด้านดีและด้านไม่ดี เพื่อช่วยดูแล รักษา ปกป้องและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ซึ่งมีการวัดพฤติกรรมต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญ จากเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า 5 ระดับ	
	วิธีดำเนินการวิจัย (โดยย่อ) 1.ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนา (R & D) ที่ใช้วิธีการวิจัยแบบผสานวิธี ทั้งวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ 2.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งระยะของการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ 2.1 ระยะที่ 1 จัดทำฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ประชากร คือ แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทโบราณสถาน และแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ จำนวน 26 แห่ง แบ่งออกเป็น (1) โบราณสถานที่ขึ้นทะเบียนในราชกิจจานุเบกษาแล้ว 4 แห่งได้แก่ วัดสะแก วัดสิงห์ วัดสองพี่น้องร้าง และเตาโอ่งอ่าง และ (2) โบราณสถานที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนในราชกิจจานุเบกษา 20 แห่ง ได้แก่ วัดไก่เตี้ย วัดแจ้ง วัดสามโคก วัดตำหนัก วัดเจดีย์ทอง วัดโบสถ์ วัดจันทน์กะพ้อ วัดชัยสิทธาวาส วัดบ้านพร้าวใน วัดถั่วทอง วัดปทุมทอง วัดไผ่ล้อม วัดสวนมะม่วง วัดป่างิ้ว วัดเมตารางค์ วัดศาลาแดงเหนือ วัดพลับสุธาวาส วัดสองพี่น้อง วัดท้ายเกาะใหญ่ วัดกร่าง และแหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2 แห่ง ได้แก่ วัดบางเตยนอก และวัดบางเตยกลาง ชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม จำนวน 11 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนสามโคก ชุมชนกระแชง ชุมชนกลาง ชุมชนเจดีย์ทอง ชุมชนตากแดด ชุมชนท้องคุ้ง ชุมชนคลองวัดพลับสุทธาวาส ชุมชนสวนมะม่วง ชุมชนเมตารางค์ ชุมชนศาลาแดง และ ชุมชนท้ายเกาะใหญ่ และ โรงเรียนโดยรอบแหล่งศิลปกรรม จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดสะแก โรงเรียนวัดสองพี่น้อง โรงเรียนวัดท้ายเกาะ โรงเรียนชุมชนวัดจันทน์กะพ้อ โรงเรียนชุมชนวัดไก่เตี้ย โรงเรียนวัดเมตารางค์ โรงเรียนวัดศาลาแดงเหนือ โรงเรียนวัดสองพี่น้อง โรงเรียนวัดปทุมทอง โรงเรียนวัดถั่วทอง โรงเรียนวัดบ้านพร้าวใน และโรงเรียนวัดบางเตยนอก กลุ่มตัวอย่าง คือ แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญที่ได้จากระบบฐานข้อมูลที่ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 2.2 ระยะที่ 2 ศึกษาคุณภาพของแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	ประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ผู้นำชุมชน ปราชญ์ท้องถิ่น ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล พระสงฆ์ ครู และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย จำนวน 8 คน อันประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม จำนวน 1 คน ผู้นำชุมชนจำนวน 2 คน ปราชญ์ท้องถิ่นจำนวน 1 คน ผู้นำสงฆ์ในเขตโบราณสถาน จำนวน 1 คน ครูในโรงเรียนในชุมชนจำนวน 1 คน และตัวแทนครัวเรือน จำนวน 2 คน 2.3 ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อ.สามโคก จ.ปทุมธานี 2.3.1 ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนและชุมชนรอบโรงเรียน เพื่อกำหนดประเด็นเนื้อหาสาระทางด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่ต้องการและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผ่านการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) 2.3.2 ขั้นที่ 2 พัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบ ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอน จำนวน 1 คน รวมจำนวน 7 คน 2.4 ระยะที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ประชากร คือ เด็กที่มีช่วงอายุ 11-12 ปี อยู่โดยรอบแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี และอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนวัดไก่เตี้ย โรงเรียนวัดท้ายเกาะ โรงเรียนชุมชนวัดจันทน์กะพ้อ โรงเรียนวัดสองพี่น้อง โรงเรียนวัดสะแก โรงเรียนวัดเมตารางค์ โรงเรียนศาลาแดงและโรงเรียนวัดบ้านพร้าวใน รวมทั้งหมด 173 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีช่วงอายุ 11-12 ปีที่อยู่ในโรงเรียนใกล้แหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานีที่มีมาตรฐานในระดับที่ต้องปรับปรุง 3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี อันประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4.1 ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย แผนที่อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 4.2 แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 4.3 แบบบันทึกภาคสนาม สำหรับบันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องสภาพแวดล้อม กับประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นทั้งในบริเวณชุมชนและโรงเรียน และกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.4 แบบสัมภาษณ์ ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษา และความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.5 แบบบันทึกข้อมูลภาพถ่าย เพื่อบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างศึกษาภาคสนามในประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.6 รูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรมและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 4.7 แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรมและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี (ฉบับร่าง) 4.8 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.9 แบบสอบถามเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.10 แบบวัดพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม 4.11 แบบบันทึกกระบวนการจัดการเรียนรู้	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๕

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	5.การเก็บรวบรวมข้อมูล 5.1 ระยะที่ 1 จัดทำฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพื้นที่ด้วยตนเองและรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากทางเอกสาร ตำรา และฐานข้อมูลสาระสนเทศ เพื่อนำมาจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่อยู่ภายใต้วัฒนธรรมย่านชุมชนมอญ 5.2 ระยะที่ 2 ศึกษาคุณภาพแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมผลของสภาพปัญหาและคุณภาพแหล่งศิลปกรรมจากแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ผู้นำชุมชน ปราชญ์ท้องถิ่น ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล พระสงฆ์ ครู และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วยวิธีการเดินสำรวจในพื้นที่จริง 5.3 ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม และกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็ก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนและชุมชนรอบโรงเรียน และความต้องการของชุมชนท้องถิ่นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และประชุมกลุ่มย่อย (focus group) กับคณะกรรมการสถานศึกษาโดย และขั้นที่ 2 พัฒนาและประเมินคุณภาพรูปแบบ เก็บรวบรวมผลการประเมินคุณภาพรูปแบบฉบับร่างจากด้านสิ่งแวดล้อม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พิจารณาคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะ 5.4 ระยะที่ 4 ศึกษาผลการใช้ของรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับผู้เรียน และทดสอบความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมด้วยการวัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา และรวบรวมปัญหา อุปสรรคและความคิดเห็นของผู้เรียน 6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) 6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น (reliability) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of items objective congruency) 6.3 สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติทดสอบเอฟ (F-test)	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๔

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 1. มีฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 2. ได้ทราบผลการประเมินคุณภาพแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบ ในพื้นที่อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่ภาครัฐและองค์กรที่สนใจต่อไป 3. ได้แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับการยืนยันคุณภาพจากผู้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม สามารถขยายผลสู่การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญในพื้นที่อื่นๆต่อไป 4. มีรูปแบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบอิงสถานที่ (Place-Based Learning) ที่ได้รับการประเมินคุณภาพรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ย่านชุมชนมอญในพื้นที่อื่นๆต่อไป 5. เด็กที่เข้าร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ได้พัฒนาความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ที่จะปลูกฝังคุณค่าของแหล่งศิลปกรรมและวิถีชุมชนในท้องถิ่น จนเกิดความตระหนักรู้อันจะส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมและวิถีชุมชนมอญโดยรอบแหล่งศิลปกรรม ให้ดำรงอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน	
	เอกสารอ้างอิง กรมศิลปากร. กระทรวงวัฒนธรรม. (2560). **ระเบียบกรมศิลปากรว่าด้วยการอนุรักษ์โบราณสถาน พ.ศ. 2528.** สืบค้นจาก http://www.finearts.go.th/fad1/view/7391. กรมศิลปากร. (2533). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติการอนุรักษ์อนุสรณ์สถานและแหล่งโบราณคดี. กองโบราณคดี กรมศิลปากร.** กรุงเทพฯ : บริษัทหิรัญพัฒน์. กรมศิลปากร. (2559). **ระบบภูมิสารสนเทศ แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม.** สืบค้นจาก http://gis.finearts.go.th/fineart/ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.(2549). **มาตรฐานการดูแลโบราณสถาน.** สืบค้นจาก http://www.dla.go.th/work/e_book/eb1/std210550/28/28.htm กลุ่มสารสนเทศ สนผ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). **ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา.** สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/emis/	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๔

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). **โครงการจัดทำ Roadmap การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติระยะ 20 ปี (2561-2580).** กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. เกษม จันทร์แก้ว. (2536). **สิ่งแวดล้อมศึกษา.** กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์. จินตนา อมรสงวนสิน. (2554). **ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับงานวิจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม.** กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. จิราภรณ์ อรัณยะนาค (2526). **การเสื่อมสภาพของโบราณสถานและโบราณวัตถุ.** การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 21 สาขาสิ่งแวดล้อม 31 ม.ค. - 3 ก.พ. 2526. หน้า 21 สืบค้นจาก https://kukr2.lib.ku.ac.th/kukr_es/index.php?/BKN/search_detail/result/3015 จีระวรรณ เกษสิงห์. (2561). **สิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เทียมจันทร์ อ่ำแหวว. (2549). **ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นปทุมธานี.** ปทุมธานี: คณะมนุษย์ศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. ธนัญญา อาษากิจ. (2548). **การพัฒนาหลักสูตรอบรม เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษษตอนปลาย อำเภอพระนครศรีอยุธยม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ธรรมรงค์ ส้มเกิด. (2548). **การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของ อำเภอเมืองสมุทรสาคร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดใหญ่จอมปราสาท อำเภอ เมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร.**ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. นิจ หิญธีระนันท์. (2527). **การอนุรักษ์โบราณสถานและศิลปกรรม.** กรุงเทพฯ: อัดสำเนา. นิติกร อ่อนโยน. (2561). **การพัฒนาหลักสูตรนำเสนอตามโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย.** ปริญญานิพนธ์ สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. นิติภัทร วงษ์ปัญญาและ วรธัช วิชชุวาณุชย์. (2560). การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ความหนาแน่นของคดีโจรกรรมรถในพื้นที่จังหวัดนครปฐม. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต**. 13(3) :31-46.	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๕

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	บัณฑูร เศรษฐศิโรตม์ และนนท์ นุชหมอน. (2556). **การประชุม Rio+20: จาก "การพัฒนาที่ยั่งยืน" สู่กระแส "เศรษฐกิจสีเขียว."** เอกสารประกอบโครงการเวทีสาธารณะ: จับกระแส Rio+20 สู่สังคม. มูลนิธิสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **หลักการวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพ ฯ : สุวีริยาสาสน. ประสงค์ เอี่ยมอนันต์. (2537). **บทบาทขององค์การพัฒนาเอกชน (NGO) ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม.** เอกสารประกอบการสัมมนาสิ่งแวดล้อม 37. กรุงเทพมหานคร. พรรณี บุญประกอบ และคณะ. (2547). **การพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในมิติใหม่ของการปฏิรูปการศึกษา.** สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พัชราภรณ์ พุทธิกุล. (2558). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษาตามแนวคิดกาเรียนรู้โดยใช้หลักฐษนและการอิงสถานที่ เพื่อเสรอมสร้างพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของเด็กอนุบาล.** ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พินิจ บุญเลิศ. (2562). **ปทุมธานี พ.ศ.2310-2575.** ปทุมธานี. พิรุณ ศิริศักดิ์. (2554). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมตามแนวคิดการศึกษาอิงสถานที่เพื่อส่งเสริมสัมผัสด้านสถานที่และการรู้สิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิสันต์ ธนะสารสมบูรณ์.(2542). **การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมศึกษากรณี เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. รตยา สารพร. (2552). **การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม : กรณีศึกษาเมืองปัตตานีเก่า จังหวัดปัตตานี.** ปริญญาสังคมศาสตร์มหามหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. วงศ์ธีรา สุวรรณิน และคณะ. (2557). **การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดในจังหวัดปทุมธานี. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.** 8(3): 63-82. วรพร ลำพงษ์เหนือ.(2548). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม.** วิทยานิพนธ์สาขาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์กรุงเทพมหานคร. (2556). **การวิเคราะห์ข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS).** สืบค้นจาก http://www.bangkokgis.com/bangkokgis2008/modules.php?m=gis_foreveryone&gr=basic_gis&page=6	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่...๓๐..มิ.ย./๒๕๖๕...

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	ศูนยวิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2551). **ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์.** สืบค้นจาก http://www.gisthai.org/about-gis/vactor-gis.html สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมและสิ่งแวดล้อม. (2550). **มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม : เมืองเก่า.** กรุงเทพ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. _____ (2561). **นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.** กรุงเทพ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. _____ (2561). **แหล่งศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์.** สืบค้นจาก http://culturalenvi.onep.go.th/site?regionId=5 สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สคช.) สำนักนายกรัฐมนตรี. (2524). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524.** กรุงเทพฯ: สคช. สำนักนายกรัฐมนตรี. พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504. (2504, 29 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 66** หน้า 980-998. พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2551). **การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: พื้นฐานการศึกษาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม.** กรุงเทพฯ: เอกสารอัดสำเนาเย็บเล่ม. _____ (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564.** กรุงเทพฯ: สคช. สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม. (2560). **การดำเนินงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมในระดับท้องถิ่น.** กรุงเทพ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. อดิศักดิ์ สิงห์สีโว. (2554). **พื้นฐานสิ่งแวดล้อมศึกษา.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อนัญญา โพธิ์ประดิษฐ์ และ โรจน์ คุณ เอนก. (2562). อิทธิพลของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ ของอากาศในอาคารโบราณสถาน. **วารสารวิจัยและพัฒนาวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.** 14(1): 33-44. อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร. (2553). การศึกษาปฐมวัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. **วารสารวงการครูและผู้ปกครอง,** 71, 22-23. Ebersole, M. , & Worster, M. (2007) Sense of place in teacher preparation courses: place based and standard-based education. **The Delta Kappa Gamma Bulletin**, Winter, 19-24. Howley, A. , Howley, M. , Camper, C. , & Perko, H. (2011). Place-based education at Island Community School. **The Journal of Environmental Education**, 42 (4), 216 236. Knapp, C. (2007). **Place-based curricular and pedagogical models: My adventures in teaching throught**	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่.....๓๑ ม.ค. ๒๕๖๔

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	เค้าโครงโดยย่อ	ข้อมูลเพิ่มเติม
	community contexts. In D. A. Gruenewald & G. A. Smith (Eds.), **Place-Based Education in an Era of Globalization: Local diversity,** New Jersey, NJ: Erlbaum. Meichtry, Y. , & Smith, J. (2007). The impact of a place-based professional development program on teachers 'confidence, attitudes, and classroom practices. **The Journal of Environmental Education,** 38 (2), 15-32. Ontario Learning for Sustainable Partnership (OLSP). (1996). **Learning for Sustainability: Essential Outcomes and Classroom Learning Strategies.** Toronto: OLSP. Roser, M., Ritchie, H., Ortis-Ospina,E. (2019). **World Population Growth.** Retrieved from https://ourworldindata.org/world-population-growth. Semken, S. (2005). Sense of place and place-based introductory geoscience teaching for American Indian and Alaska native undergraduates. **Journal of Geoscience Education.** 53, 149-157. Smith G. A. (2002). Place-based education: Learning to be where we are. **The Phi Delta Kappan,** 83 (8), 584-594. Sobel, D. (2013) **Place-based education: Connecting classroom & communities** (2nd ed.) USA: The Orion Society. UNESCO. (1997). **Educating for a Sustainable Future: A Transdisciplinary Vision For Concerted Action.** Paris: UNESCO. _____ (1978). **Final report, Intergovernmental conference on environmental education, organized by UNESCO in cooperation with UNEP, Tbilisi,** USSR, 14-26 October 1977.Paris: Auther. UNESCO-UNEP. (1976). The Belgrade charter. Connect: UNESCO-UNEP **Environmental Education Newsletter,** 1(1), 1-2. Woodhouse, J. & Knapp, C. (2000). **Place-based curriculum and instruction: Outdoor and environmental education approaches.** Charleston, WV: ERIC Clearinghouse on Rural Education and Small Schools	

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา ☑ วิทยานิพนธ์ ☐ การค้นคว้าอิสระ วันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๔

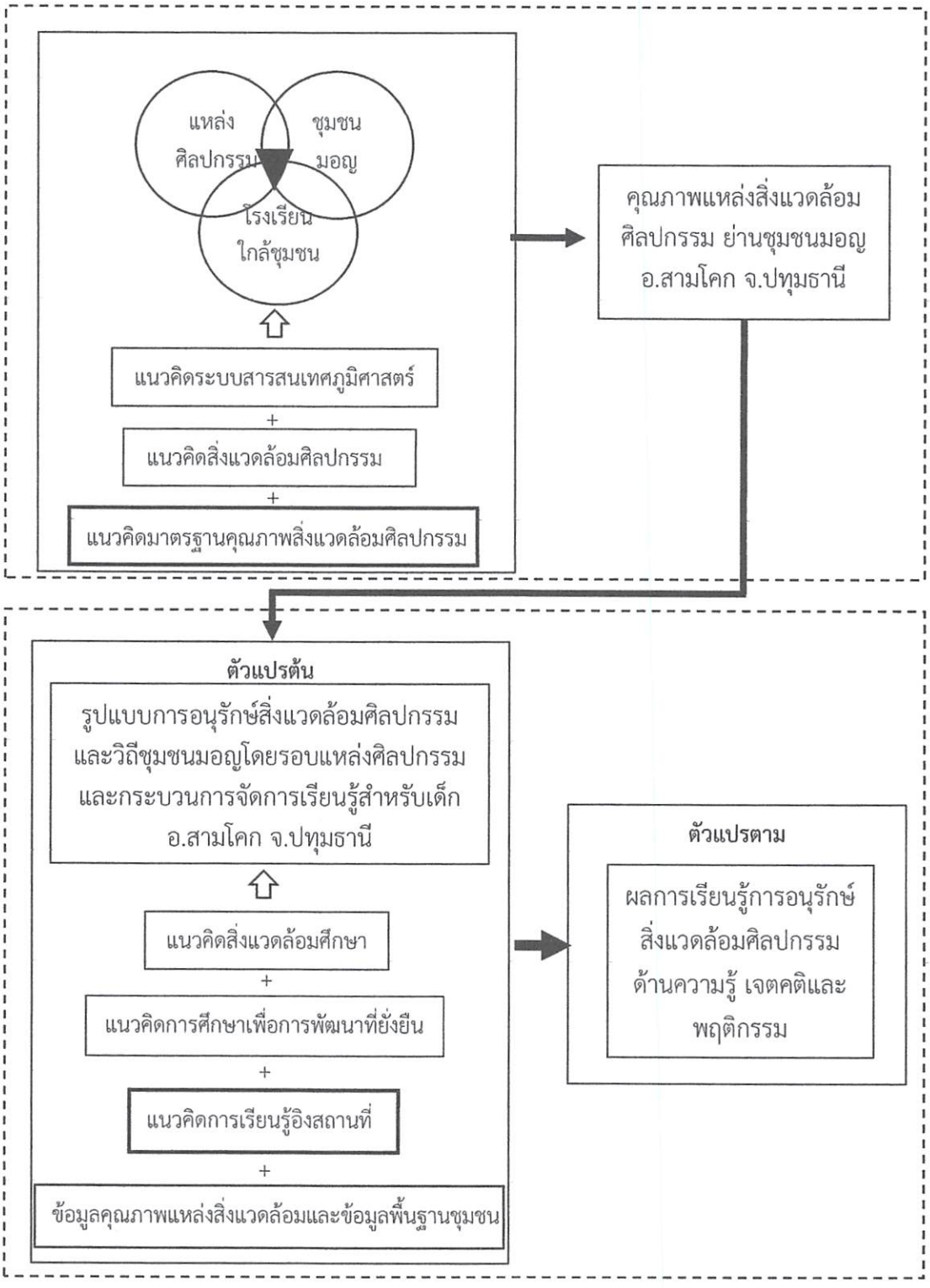

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย